

آینده‌فایق

دانش آموزان را در کادر و قاب دوربین داشته باشید، چون تهیه لباس تاریخی برای دانش آموزان و ایجاد فضای تاریخی و طراحی دکور برای شما مشکل و پرهزینه است. اگر این جلسه یا زنگ تاریخ را که به شیوه‌ای مدرن و متفاوت تدریس شده است، با دوربین خود ضبط کنید، یک مستند ساخته اید. مثالی دیگر و البته ساده‌تر برای فیلم مستند چنین است: شما مادر بزرگ یا پدر بزرگی دارید که تنها زندگی می‌کند و پیر است و ناتوان. به خانه او مروید و لحظه‌هایی از زندگی او را با دوربین خود به تصویر می‌کشید: پیر؛ رنج تنها؛ سختی انجام کارهای ناتوانی در انجام امور و کارهای

امیدواریم آنچه در شماره پیش درباره فیلم‌نامه‌نویسی و فیلم‌سازی خواندید برایتان قابل استفاده بوده باشد. در این بخش می‌خواهیم فیلم مستند را به شما معرفی کنیم، چون برای شما ساختن فیلم مستند بسیار آسان‌تر از فیلم داستانی است. بهترین مسیر برای فیلم‌سازی، ساختن چند فیلم مستند است. بعد از چند فیلم مستند داستانی و بعد از اینکه تجربه‌های لازم را در فیلم‌سازی به دست آورید، می‌توانید بروید به سمت فیلم‌های کوتاه داستانی. بیشتر فیلم‌سازان بزرگ همین راه را رفتند.

شما پس از ساختن چند فیلم کوتاه داستانی، برای ساختن فیلم‌های کوتاه و تله‌فیلم (فیلم‌های تلویزیونی) مستند که سقف زمانی آن‌ها ۹۰ دقیقه است) آماده می‌شوید. سرانجام به چنان آمادگی می‌رسید که می‌توانید اولین فیلم بلند سینمایی خود را بسازید که مدت زمان آن معمولاً حدود ۱۲۰ دقیقه است. بعدها چند و چون آن را شرح می‌دهیم، فعلاً نیازی به آن ندارید.

کمی که پیش رفتیم با فیلم‌های سینمایی و مجموعة تلویزیونی (سریال) آشنا می‌شوید. شما وقتی راه را ادامه دهید و تجربه‌های کوچک را پشت سر بگذارید، ممکن است تئاتر و سینما را به عنوان رشتة تحصیلی تان انتخاب کنید و در یکی از دانشکده‌های هنری که رشتة تئاتر و سینما دارد، به تحصیلات دانشگاهی خود ادامه دهید و وارد دنیا فیلم‌سازی شوید.

پس بهتر است با ساخت فیلم‌های مستند یا مستند داستانی شروع کنید. فرق فیلم مستند با مستند داستانی در تعريف این دو گونه نهفته است. فیلم مستند بازتاب واقعیت است که از زیبایی شناسی و نگاه هنری خود بهره می‌گیرد و آن واقعیت را به سیک و سیاق خودش بازآفرینی و روایت می‌کند. ضمن اینکه شخصی به نام بازیگر یا هنرپیشه نقش واقعی مورد نظر شما را ایفا می‌کند.

فرض کنید زنگ تاریخ است و دبیر تاریخ و یا حتی یکی از دانش آموزان در جامه و کسوت شخصیت تاریخی مورد نظر به کلاس می‌آید. خودش را معرفی می‌کند و کارها و فعالیت‌هایش را با دانش آموزان در میان می‌گذارد. در اینجا دیگر نیازی نیست

خود؛ و جواب دادن به تلفن؛ که این آخری می‌تواند جنب طنز داشته باشد.

مثلاً آدم مزاحمی زنگ می‌زند. مادر بزرگ لنگلنگان و نفس نفس زنان خودش را به تلفن می‌رساند و گوشی را بر می‌دارد. مزاحم می‌گوید: «به نظر شما امروز سرخ‌ها می‌برند یا آبی ها؟» پیرزن می‌گوید: «خدرا روزیت رو جای دیگه بده!» با عصباتیت گوشی را می‌گذارد و با خود واگویه می‌کند: «خوش به حال شما که بیکارید و نونتون مفته نشستید پای تلفن ... (ادایش را در می‌آورد).»

مستند بر اساس یک واقعیت یا یک شخصیت ساخته می‌شود و انواع متفاوتی دارد؛ مثل مستند سیاسی، اجتماعی، جنگی، علمی، آموزشی، تاریخی، طبیعی (محیط زیستی) دعماری و هنرهای دستی، و ... .

در یک مستند اجتماعی مسئله‌های اجتماعی را تبیین می‌کنید. مثلاً به سراغ نوجوانی هم سن و سال خود می‌روید که از تحصیل بازمانده و زباله‌گرد یا دستفروش شده است. از گفت‌و‌گو با او فیلم می‌گیرید. یا این شخصیت یکی از هم‌کلاسی‌های شمامست که ترک تحصیل کرده و شما به سراغش می‌روید تا دلیل نیامدنش را به مدرسه جویا شوید.

در یک مستند طبیعی به سراغ طبیعت می‌روید؛ به سراغ حیوانات و درختان. درخت کهنه که مردم رؤیاها و آرزوهایشان

را به شاخه‌هایش گره می‌زنند و او را واسطه‌ای میان خود و خدا قرار می‌دهند. یا سراغ زنی می‌روید که گربه و سگی مصدوم را به خانه می‌آورد و تیمار می‌کند و دوباره به زندگی برمی‌گرداند. ممکن است میان دوربین شما و شخصیت فاصله‌زیادی باشد و صدای شخصیت به خوبی شنیده نشود. در این صورت می‌توانید از صدابر (میکروفون) سیمی که به دوربین وصل می‌شود و یا صدابر سیار استفاده می‌کنید. اگر توان تهیه آن‌ها را نداشته باشید، می‌توانید گوشی دیگری را در جیب و در جایی که دیده نشود، نزدیک شخصیت، قرار دهید و بعد در تدوین، صدا را با تصویر ترکیب (میکس) کنید.

با چند واژه در خصوص فیلم مستند هم باید آشنا باشید. در فیلم مستند همیشه دوربین قادر نیست که همه آنچه را که در ذهن کارگردان می‌گذرد بیان کند. در این صورت متن یا نوشته به کمک تصویر می‌آید. یعنی توضیحی نوشتاری یا کلامی که روی تصویر یا زیر تصویر می‌نشیند تا تصویر گویاگر شود. به کسی که متنی را برای فیلم مستند می‌نویسد «نویتور» می‌گویند؛ یعنی نویسنده متن.

تأکید می‌کنم زمانی برای ساختن فیلم مستند از متن استفاده می‌کنیم که دوربین قادر نباشد منظور کارگردان را در صحنه یا موقعیت مورد نظر بیان کند. اگر متن بیشتر از تصویر و سنگین‌تر از تصویر باشد، از ارزش هنری فیلم مستند کمتر می‌کاهد. هر چه بار کلامی فیلم مستند کمتر باشد، ارزش هنری آن بیشتر است.

پی‌نوشت

1.Nawitor

با پویش رمزینه مطلب شماره
قبل نمایشنامه را ببینید

